

وابستگی مقاومت الکتریکی به دما

حسین اتحاد مهر آباد

کلیدواژه‌ها: تفاوت الکتریکی، اثر دما، ضریب دمایی، الکتروولت.

اغلب مقاومت‌های الکتریکی تابع دما هستند. در فلزات رسانا با افزایش دما مقاومت الکتریکی افزایش می‌یابد. در برخی فلزات این افزایش مقاومت قابل توجه است؛ مثلاً در فلزات خالص افزایش دما به اندازه 100°C موجب افزایش مقاومت تا ۵۰-۴۰ درصد می‌شود، در حالی که در آلیاژها این افزایش مقاومت بر اثر دما کمتر محسوس است. آلیاژهای خاصی وجود دارند که تغییرات مقاومت آن‌ها با افزایش دما تقریباً صفر است (مثل کنستانتان و منگانه). تغییر مقاومت الکتریکی الکتروولت‌ها با تغییر دما متفاوت است به طوری که با افزایش دما مقاومت الکتروولت کاهش می‌یابد. در برخی مواد مثل زغال سنگ و نیمرساناها نیز با افزایش دما اندازه مقاومت الکتریکی کاهش می‌یابد. تغییر مقاومت با دما در نیمرساناها ۱۰ تا ۲۰ برابر فلزات رساناست و با گرم کردن آن‌ها به اندازه 100°C مقاومت الکتریکی آن‌ها حدود $\frac{1}{5}$ برابر می‌شود.

از این ویژگی در ساخت دماسنج‌های مقاومتی برای اندازه‌گیری دماهای بسیار پایین و یا بسیار بالا که خارج از گستره کاربرد دماسنج‌ها جیوه‌ای است بهره می‌گیرند. با توجه به اینکه نیمرساناها دارای ضریب مقاومت دمایی بسیار بالایی هستند به مقاومت‌های حساس به دما یا ترمیستورها معروف‌اند و در کنترل خودکار، فاصله‌سنجی و نیز دماسنج‌های خیلی دقیق و بسیار حساس کاربرد دارند.

تغییر مقاومت ناشی از گرم کردن فلز به اندازه 1°C تقسیم بر مقاومت اولیه را ضریب دمایی مقاومت α گویند. در ضمن خود ضریب دمایی هم به دما بستگی دارد ولی در بیشتر موارد، در فاصله دمایی گسترده مقدار α تغییر ناچیزی دارد و برای این فاصله می‌توان از مقدار میانگین ضریب دمایی α_m استفاده کرد.

اگر مقاومت رسانایی در دمای θ برابر R و در دمای θ_0 برابر R_0 باشد، مقدار میانگین را می‌توان از رابطه زیر به دست آورد.

$$\alpha_m = \frac{1}{R_0} \times \frac{R - R_0}{\theta - \theta_0}$$

معمولاً موادی که با افزایش دما مقاومت الکتریکی آن‌ها افزایش می‌یابد دارای ضریب دمایی مثبت‌اند و با PTC^۱ نشان داده می‌شوند و موادی که با افزایش دما مقاومت الکتریکی آن‌ها کاهش می‌یابد دارای ضریب دمایی منفی هستند و با NTC^۲ نشان داده می‌شوند.

بررسی اثر دما روی مواد با ضریب دمایی منفی (NTC)

۱. با مچاله کردن بخشی از طول یک سیم مسی لخت انتهای

آن را کلفت می‌کنیم و در یک لوله شیشه‌ای نازک فرو می‌بریم.

۲. انتهای یک سیم مسی دیگر را روی سطح خارجی همان لوله در محلی که سیم مسی قبلی در درون لوله قرار گرفته از بیرون می‌پیچیم.

۳. مطابق شکل مدار شامل یک لامپ ۲۲۰ ولتی و یک کلید قطع و وصل ترتیب می‌دهیم. ۴. دو سر مدار را به برق ۲۲۰ ولت وصل می‌کنیم. مشاهده می‌شود به علت زیاد بودن مقاومت الکتریکی شیشه در مدار، لامپ روشن نمی‌شود.

۵. محل اتصال سیم‌ها با سطح درونی و بیرونی لوله شیشه‌ای را از بیرون با چراغ بونزن گرم می‌کنیم. مشاهده می‌شود با اندکی افزایش دمای لوله شیشه‌ای لامپ روشن می‌شود.

۶. با خاموش کردن چراغ بونزن و به محض کاهش دمای لوله شیشه‌ای مقاومت الکتریکی لوله زیاد و لامپ خاموش می‌شود.

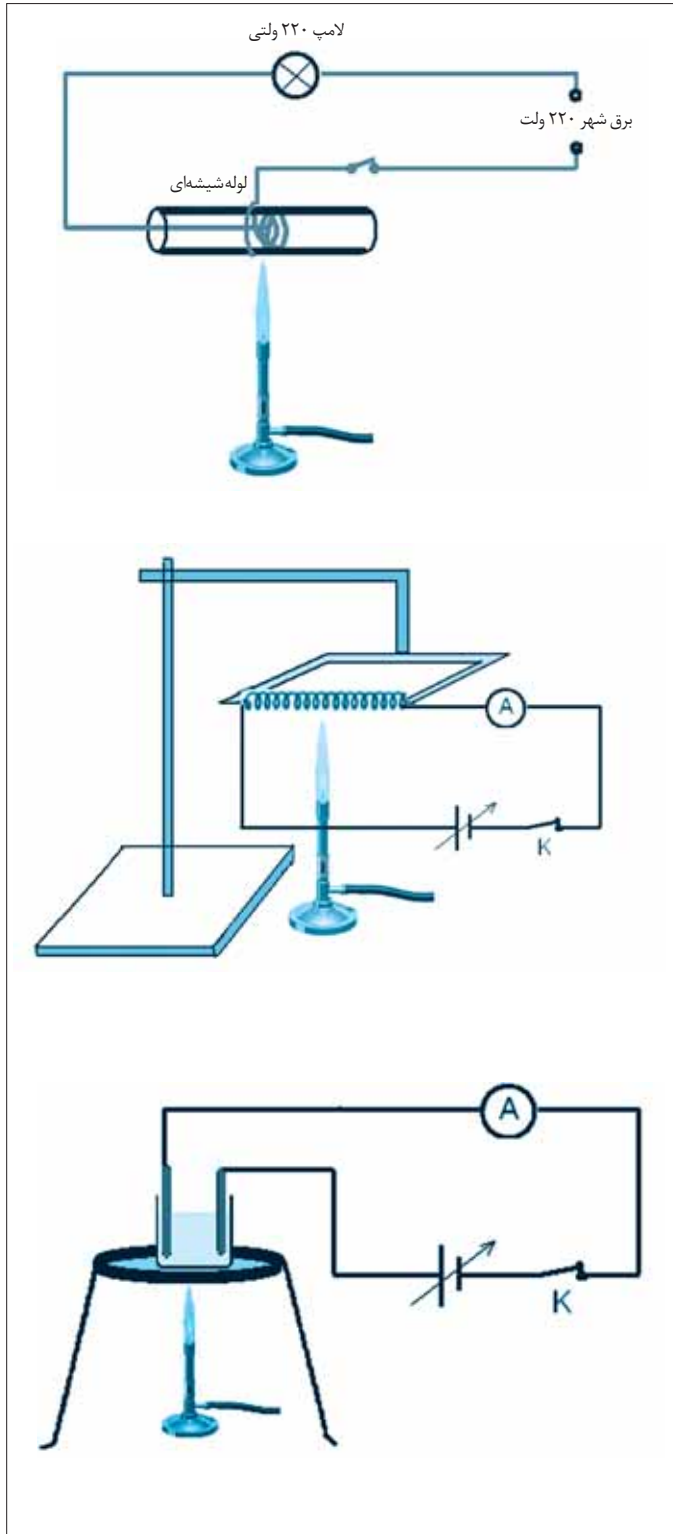
بررسی اثر دما روی موادی با ضریب دمایی مثبت (PTC)

چند متر سیم آهنی نازک را دور یک خودکار می‌پیچیم و به صورت فنر درمی‌آوریم و آن را در مداری شامل یک مولد با ولتاژ قابل تنظیم و یک آمپرسنج حساس قرار می‌دهیم.

اختلاف پتانسیل مولد را طوری انتخاب می‌کنیم که عقربه آمپرسنج تقریباً تا آخرین حد ممکن منحرف شود. با کمک چراغ بونزن سیم را به شدت گرم می‌کنیم. در حین گرم شدن سیم مشاهده می‌شود شدت جریان مدار که با آمپرسنج نمایش داده می‌شود کمتر می‌شود و این بدان معناست که مقاومت سیم بیشتر می‌شود.

بررسی اثر دما روی مقاومت الکتریکی الکترولیت‌ها

اگر در آزمایش بالا به جای سیم آهنی از محلول الکترولیت استفاده کنیم می‌بینیم با گرم کردن، عقربه آمپرسنج بیشتر منحرف و به عبارت دیگر مقاومت الکترولیت کمتر می‌شود.

- بی‌نوشت‌ها
1. Thermistor
 2. Positive temperature constant
 3. negative temperature constant

منابع

۱. گ. س. لندسبرگ، دوره درسی فیزیک جلد دوم، ترجمه لطیف کاشیگر، ناصر مقبلی، مهرانگیز طالب‌زاده، چاپ سوم، تهران، انتشارات فاطمی
۲. احمدی، احمد. طلوع شمس، مهرناز و سیندقدایی، آریتا (۱۳۸۹) - کتاب راهنمای معلم (راهنمای تدریس) فیزیک ۳ و آزمایشگاه - تهران، شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران
۳. ابوالقاسم قلمسیاه و محمدعلی پیغامی، فیزیک سال سوم آموزش متوسطه عمومی، تهران، شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران